

Brød til de legemlige Straffe, Andre ikke. Jeg har nærmest opfattet det saaledes, at saadanne Straffe, som øve uboorstet Vold paa Lege- met, ere at betragte som korporlige. Men af den Karakter er Bøiestrafen ikke, idet den i sit Væsen kun kan betragtes som en Arrest, ganske vist som en stærket Arrest. Ved denne Stærkelse af Arresten, der bestaar i, at den Fængslede lænkes om den ene eller om begge Fødder, opnaar man en Straf, som i Vægt og Varighed, forsaavidt man ser hen til den strenge Art af Bøiestrafen, fuldstændig svarer til simpelt Fængsel paa Vand og Brød, idet nemlig 1 Dags streng Arrest i Bøien er lige gjældende med 1 Dags simpelt Fængsel paa Vand og Brød, og jeg tvivler ikke om, hvad Svar man vilde faae, naar man vilde forelægge de Børnepligtige det Spørgsmaal, hvad de vilde foretrække, enten 1 Dags Arrest i Bøien, selv om det er streng Arrest, eller 1 Dags simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Svaret derpaa anser jeg ikke for at være tvivlsomt, nemlig at Bøiestrafen absolut maa være at foretrække i Sammenligning med Fængsel paa Vand og Brød. Jeg maa dertil sjeie, at i denne Opfattelse af Bøiestrafen som en ikke egentlig legemlig Straffear- t stemmer man overens med fremmede Landes Straffelovgivning, idet der findes nye Straffelov- bøger for en Række andre Lande, som alle stille sig paa det Standpunkt: Afstraffelsen af de egentlige legemlige Straffe, men som dog alle, tror jeg, have bibeholdt Bøiestrafen, ialtsald til- føjs, og det saaledes, at den paa sine Steder end- ogsaa anvendes uden egentlig Lovhjemmel, idet den kun betragtes som et Revjelsesmiddel, et Di- sciplinarmiddel, til hvis Anvendelse Lovhjemmel ikke behøves. Jeg tror saaledes, at der vistnok ikke findes nogen Marine, hvori der ikke er Ud- gang til Anvendelse af Bøiestrafen. Naar vi endelig ville se paa Forholdene overfor den be- staaende Ordnings og spørge om, hvilke af de nu- værende Straffelovbestemmelser det er, at Bøie- straffen skal erstatte, bliver der jo Spørgsmaal om en Sammenligning mellem paa den ene Side Krumflutningen i Fredstid i Forbindelse med Bindestraffen i Krigstid og paa den anden Side en almindelig indført Anvendelse af Bøiestrafen, og da anser jeg det rigtigt nok for givet, at Valget vil, fra de Børnepligtiges og fra Humanitetens Syns- punkt betragtet, under ingen Omstændigheder kunne blive tvivlsomt. Naar man altsaa ikke nærer nogen egentlig varm Sympathi for en meget ud- videt og gennemført Anvendelse af Fængsel paa Vand og Brød, som vilde have været Konsekvent- sen af det oprindelige Forslag, hvis det var ble- vet gennemført, tager jeg ikke i Betænkning for mit Vedkommende at betegne Indførelsen af Bøie- straffen som ordinær Straf ogsaa ved Hæren som en Forbedring i Sammenligning med det oprin- delige Forslag. Angaaende Afstraffelsen af det For- slag, der foreligger til § 32 om Eftertjenesten,

antager jeg nu, at Meningerne endnu mindre ville kunne være delte. Da der i sin Tid forhandlede om Indførelsen af den almindelige Børnepligt, erindrer jeg, at en af de stærkeste Grunde til Modstanden imod og Frygten for den almindelige Børnepligt var den, at man derigjennem vilde tvinge alle unge Mennesker sammen i et Selskab, som de ikke selv vare Herrer over at bestemme Karakteren af, og at mange Forældre med Væng- stelse ville se paa, at deres Sønner bleve tvungne til et Samliv med Clementer, som jo kunne være af allehaand Bestaafenhed. Det var en stærk Anke mod den almindelige Børnepligt, forsaavidt den greb ind i den personlige og, jeg kan sjeie til, Familierettigheden. Der kan naturligvis ikke under den almindelige Børnepligt gives nogen Garant for, at de Unge, som kaldes til Tjeneste under Fanen, skulde kunne værges mod slet Sel- skab. Det er jo umuligt; det vil overgaa enhver- somhelst Lovgivnings Omraade. Men jeg tror dog, at der netop igjennem Straffeloven kan gje- res Noget for at aabne Udsigt til at fjerne de sletteste Clementer, de, som særlig ere egnede til at give Tønen an og derigjennem fortrinnsvis komme til at udøve en uheldig Indflydelse paa deres Kammerater. Medens det oprindelige Lovforslags § 32, som jeg alt har gjort opmærk- som paa, jo ikke alene hjemler Bevarelsen af saadanne Clementer i deres sulde Tjenestetid ved Hæren, men endogsaa fastholder dem ud over denne, er det Forslag, som vi nu anbefale det høie Thing at vedtage, af et saadant Indhold, at det aabner Udgang til at kunne fjerne fra Krigsmagten, fra Hærens Afdelinger ialtsald de sletteste af de Clementer, som den almindelige Børnepligt samler under Fanerne, og at dette har en væsentlig Betydning, set fra selve de Børnepligtiges Syns- punkt, behøver ikke nogen nærmere Forklaring. Men det har tillige, tror jeg, en særdeles Betyd- ning for Hærens Afdelinger som saadanne og for Tønen ved Afdelingerne; thi jeg er overbevist om, at der er Intet, der bidrager mere til at forhindre Gjenemsjorelsen af en virkelig human Tone fra de Befalendes Side overfor de Undergivne end netop det, at der blandt disse Sidste findes Folk, som ikke ere egnede til at behandles paa den Maade og i den Tone, som Hiertallet i Virkelig- heden er. De indkaldte Børnepligtige her i Dan- mark ere i Reglen et overmaade flikkeligt og god- modigt Følkeskær, der med det Gode og ved en jevn og human Behandling kan sjeies til næsten, hvad det skal være, men findes der blandt dem en enkelt Undtagelse, som giver en slet Tone an, kan man ikke fortænke de Kommanderende i, at deres Optraeden overfor det hele Selskab væsentlig netop bestemmes af Hensyn til de enkelte slette Clementer, der skulle holdes i Løkke, fremfor den store Mængde, overfor hvilken de ellers op- træde paa en ganske anden Maade. Opnaas der nu Udsigt til at kunne fjerne fra Afdelingerne